

רע"פ 6727/17 - ספי אוחנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6727/17 - א'

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט א' שהם
ספי אוחנה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור, ובקשה לעיכוב ביצוע פסק דין של
בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ת 35024-02-17,
מיום 28.6.2017, שניתן על ידי כב' השופט נ' בכור

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. לפני בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט נ' בכור), בעפ"ת 35024-02-17, מיום 28.6.2017. בגין של פסק הדין, נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתתע"א 608-03-15, שניתן על ידי כב' השופט ר' רז ביום 3.1.2017.

2. בד בבד עם הגשת בקשה ערעור שלפני, הגיע המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, לריצו' בדרך של עבודות שירות, אשר הושת עליו בפסק דין של בית המשפט המחוזי.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

3. לאחר שמייעת ראיות, הרשע בית המשפט לטעורה את המבוקש, בעובדות כתוב אישום אשר הוגש נגדו, במסגרתו יוחסה למבקר עבירה של נהיגה בשכירות, לפי סעיפים 62(3), 64(א) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה). מכתב האישום עולה, כי ביום 15.11.2014, בשעה 02:30, נהג המבוקש ברכב, בכביש 40, סמוך למחלף רמלה דרום, בהיותו שיכור, כמוכח מכך שסביר לחת דגימה של אויר נשוף, לפי דרישת שוטר.

4. ביום 3.1.2017, ניתן גזר דין של בית המשפט לטעורה, בעניינו של המבוקש. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם עמד בית המשפט לטעורה על חומרתה של עבירות הנהיגה בשכירות, "המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בבטחונו". ענייננו, כך ציין בית המשפט לטעורה, סיכון המבוקש את הציבור, בכך שנשאר לשכת ברכב מונע לפני צומת, בנתייב הנסיעה, ולא המשיך בנסיעה לפי הוראות אור ירוק ברמזו, אשר הספיק להתחלף מספר פעמים. מנגד, ציין בית המשפט לטעורה, כי מכיוון שהרכב היה טטטי, הרי שהסיכון לציבור נמור מסיכון הנש��ף, עקב נהיגת רכב המתකם בנסיעתו. עוד קבע בית המשפט לטעורה, כי סירובו של המבוקש לבצע בדיקה לאיתור אלכוהול בגופו, מהוות נסיבה לחומרה, מאחר שסביר כזה מכשיל את האפשרות לגלוות את רמת האלכוהול בגופו. לאחר שבית המשפט לטעורה נדרש לכלל השיקולים הצריכים לעניין, נקבע "כי מתחם העונשה הינו ממסר על תנאי ועד ממסר בפועל למשך שנה, ופסילה מתוקופת המינימום למשך שנתיים ועד 4 שנים".

בבאו לקבוע את העונש המתאים בגדרי מתחם העונשה, נדרש בית המשפט לטעורה לנסיבות שאינן קשורות בנסיבות העבירה, ובהן: עברו התעבורי המכבד של המבוקש, הכולל 13 הרשעות קודמות, כאשר 3 מתוכן בעבירות של נהיגה בשכירות, האחרונה שבהן מיום 21.4.2014; היעדרו של עונש ממסר מותנה בר הפעלה לחובת המבוקש; והיעדר עבר פלילי. בעקבות זאת, ציין בית המשפט לטעורה, כי המבוקש הינו "רצידוויסט" בתחום עבירות הנהיגה בשכירות, ולפיכך, המשך נהיגתו سيكون משמעותי לציבור המשתמשים בדרך. עוד ניתן בית המשפט לטעורה את דעתו להילין הטיפולי שהמבקר החל להשתתף בו, במסגרת צו מב奸 וצו שירות לתועלת הציבור, שהוטלו עליו בגין אחת מהרשעותיו הקודמות. בית המשפט לטעורה ציין בנוסף, כי לפי הוראת סעיף 40א(א) לפקודת התעבורה יש להשית על המבוקש 10 שנות פסילה, לפחות, מאחר שהוא הורשע לפחות פעמיים באותו עבירה, במהלך 10 השנים שקדמו למועד ביצועה. בית המשפט לטעורה הוסיף עוד, בהקשר זה, כי לבית המשפט סמכות להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר, בנסיבות מיוחדות, ובלבד ששוכנע כי אין בהמשך הנהיגה מצד הנאשם ממשום סכנה לציבור. בנסיבות המקרה דנן, החלטת בית המשפט לטעורה להורות על תקופת פסילה קצרה מ-10 שנים, מאחר שתשתי הרשעותיו הראשונות של המבוקש בעבירות הנהיגה בשכירות, הן ישנות, משנת 2007; מאחר שבהרשעה الأخيرة, הושטו על המבוקש 30 חדש פסילה; ובהתאם העובדה כי בעת תפיסתו של המבוקש, רכבו לא היה בתנועה.

לאור האמור, השית בית המשפט לטעורה את העונשים הבאים על המבוקש: 5 חודשים ממסר, לריצוי בדרך של בעבודות שירות; 8 חודשים ממסר על תנאי, לבלי יעbor המבוקש עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכירות, או נהיגה תחת השפעת משקאות משלכרים, למשך 3 שנים; פסילת ראשון נהיגה בפועל, למשך 3 שנים, בגיןו 30 יום פסילה מנהלית; 6 חודשים פסילת ראשון נהיגה על תנאי, למשך 3 שנים; וקנס בסך 2,500 ₪.

5. המבוקש הגיע ערעור לבית המשפט המחויז אשר נסב, הן על הכרעת דין של בית המשפט לטעורה, והן על גזר הדין. במעמד הדיון בערעור שהתקיים בבית המשפט המחויז, חזר בו המבוקש מהערעור על הכרעת הדין, ומiquid את טענותיו ביחס לגזר הדין בלבד.

בפסק דין, מיום 28.6.2017, דחה בית המשפט המחויז את ערעורו של המבוקש על חומרת העונש, בציינו כי "עוון בגין דין של בית המשפט לעבורה אינו מעלה קיומם של פגמ או טעות, לא כל שכן כאשר המצדיקים התערבות של ערצת העורער". עוד עמד בית המשפט המחויז, על חומרת מעשיו של המבוקש, והמסוכנות "בעל הפטונציאל הרנסני" שנשכפה מהם; ועל העובדה כי המבוקש הינו רצידוייסט, אשר נדמה כי "אין מראה החוק עליו, והוא אינו מפנים את חומרת התנהגותו". בנסיבות אלה, כך ציין בית המשפט המחויז, הטלת עונש של מאסר לRICTיו בדרך של עבודות שירות על המבוקש, היא "בבחינת הקלה של ממש" בעונשו, שכן ראוי היה כי המבוקש ישלח למספר חודשי מאסר מחורי סורג ובריח. אם לא די בכך, כך ציין בית המשפט המחויז, הרי שבית המשפט לעבורה הקל פעם נוספת בעונשו של המבוקש, עת השית עליו "פסילה וקנס מתנים בהחלט, מקום בו ניתן היה להשית עליו פסילה בת 10 שנים יותר, בהתאם לפקודת העבורה". בית המשפט המחויז סיכם את דבריו, בציינו כי "לא ברור על מה מלין [המבוקש] בערעורו ומה פשר ההקלה הנוספת לה הוא טוען".

בקשת רשות הערעור

6. בבקשת שלפני, אשר הוגשה על ידי בא-כוח המבוקש, עו"ד דוד גולן, נטען כי בית המשפט המחויז שגה בקביעתו, כי לאור הישנות עבירות הנהיגה בשכרות מצדיו של המבוקש, אין מקום להקל בעונשו. בדומה לכך, נטען כי בית המשפט המחויז שגה בציינו, כי המבוקש בחר לנHAL דין הוכחות עד תומו, וכךיה לכך שהוא אינו מפנים את חומרת התנהגותו. עוד טוען עו"ד גולן, כי בית המשפט המחויז שגה כאשר הסתמן על תסקיר מטעם שירות המבחן, בשנת 2015, שהוגש במסגרת תיק קודם שהתנהל נגד המבוקש. בבקשתה נוספת בעונשו של המבוקש, משום שרוכבו לא היה בתנוועה; וכי קיימ שיכוי ממש לשיקומו של המבוקש, ולפיכך, היה ראוי להשית עליו ענישה שיקומית, לאור התועלת החברתית הגלומה בכך. לאור אלו, נתבקשתי להורות על הפניות המבוקש לשירות המבחן לצורך עירicht תסקיר שירות מבחן עדכני לעניין סיכוי השיקום".

דין והכרעה

7. דין הבקשה להידוחות, לאחר שהיא אינה מעלה סוגיה משפטית כבדת משקל, או סוגיה ציבורית רחבה היקף, והיא אינה חרוגת, כהוא זה, מעוניינו הפרטי של המבוקש. לטעמי, אף אין מתעורר, בנסיבות המקרה, כל חשש מפני עיוות דין או א-צדק שנגרם למבוקש,DOI בטעמים אלו, כדי לדוחות את הבקשה (reau"פ 4139/17 נסיר נ' מדינת ישראל (28.8.2017); reu"פ 6628/17 חברת עובידהolid נ' מדינת ישראל (27.8.2017); reu"פ 9420/16 שמואל נ' מדינת ישראל (16.1.2017)). זאת ועוד, הלכה ידועה היא, כי לעניין מידת העונש, תינתן רשות ישראל - המחלוקת לחקירת שוטרים (reau"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (24.8.2017); reu"פ 4935/17 סימנדוב נ' מדינת ישראל (24.1.2017)). אין כל מקום לספק, כי עניינו של המבוקש במקרה ב"גלוול שלישי", רק במקרים מצומצמים, אשר ניכרת בהם חריגה קיצונית מדיניות הענישה המקובלת והראיה ערעור ב"גלוול שלישי", רק במקרים מצומצמים, אשר ניכרת בהם חריגה קיצונית מדיניות הענישה המקובלת והראיה במקרה דומים (reau"פ 4935/17 סימנדוב נ' מדינת ישראל (24.8.2017); reu"פ 1052/17 ג'ברין נ' מדינת ישראל (12.3.2017); reu"פ 10116/16 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017)). אין כל מקום לספק, כי עניינו של המבוקש איננו נכנס בגדוד מקרים אלה. כפי שצין בית המשפט המחויז, המבוקש הינו "rzidoyisṭ" מובהק בתחום עבירות הנהיגה בשוכרות, כאשר זהה הרשעתו הרבעית בעבריה זו. בנסיבות אלו, לא זו בלבד שעונש שהושת על המבוקש אינו סוטה לחומרה מדיניות הענישה הנהוגת, אלא שלמעשה מדובר בעונש מקל למדי. זאת שכן, עונשו של המבוקש הוקל פעמיים, עת נקבע לו מאסר לRICTיו בדרך של עבודות שירות בלבד, חלף מאסרו מחורי סורג ובריח; ואשר בית המשפט לעבורה חרג מהכלל, המצוי בסעיף 40א לפקודת העבורה, ופסל את רישיונו של המבוקש לתקופה קצרה מעשר שנים. לאור האמור, לא מצאתי כל סיבה להתערב בפסק דין של בית המשפט המחויז.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת, והבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות, מתייתרת.

9. בהתאם כאמור בפסק דין של בית המשפט המחוזי, יתיצב המבוקש, ביום 3.9.2017, בשעה 00:08, בפני הממונה על עבודות השירות, ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז.

ניתנה היום, ח' באול התשע"ז (30.8.2017).

שפט